

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia 28. Herodias in glacie saltitans demergitur digno rogo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Heu facinus crudele! silet; silet inscīa fandi,
 Æternūmq̄ue silens triste loquetur opus.
 Nempe tenax veri mens, & vis nescia frangi,
 Irritat rabidas in sua damna feras.
 Hinc castos animos odijs oppugnat, & armis
 Impius incesto qui flagrat igne furor.
 Quisquis enim turpi sceleri caput exserit orco
 Sidereum pulchræ lucis abhorret opus.
 Huic in lance caput lethi crudele theatrum,
 Erubuit tantum conscia luna nefas.
 Ergone mors læta struet in dape triste tribunal,
 Et pareras inter sceptrā cruenta geret.
 Quid tibi cum ferro? vino Rex dilue curas;
 Dilue; sanguineo dulcior vva mero est.
 Cæde quid obscānā violas terat impia tigris?
 Quid facit ad festas impia sica faces?
 Linque fero Marti sua spicula, linque furorem:
 Natali quid agit mors, furor, ira die,
 In calicem definge caput Scythā terrior v̄rso,
 Et bibe ferali pocla scelestā mero.
 Ignosco sceleri, licet inde bibisse cruorem:
 Maius vbi Cypris iam fuit ausa scelus.

(a) *Scythæ & Boy olim crania hostium in pocula effungebant.*

Elegia 28.

Herodias in glacie saltitans demergitur digno rogo.

Cryſtallo radiante ruber calet hospes Iacchus,
 Iamque natat pingui cerua lepusque garo.
 Et myrrha madidos rosa liccat amœna capillos,
 Tibiaque argutis garrit amica choris.
 Solenni trabeata (viden?) dux mima theatro
 Ludit, & alta leui sub pede sceptrā regit:

S v

Atque

Atque leuē rapido secum rapit orbe coronam :
 Dein rapidam mollis Cypris Erynnin agit.
 Fida sat est nulli quamuis sit amica voluptas ;
 Omnibus hæc noxę lugubre pandit iter.
 Vel rex , quem capiunt cytharęque , chorięque , coronas
 Inter , in arcanã compede seruus erit.
 Adspice , transuersum quò nunc furialis Enyo
 Abripit hunc , blandã quem lyra fraude capit.
 Sponte quod haud ageret Rex , cui stat gratia Vatis ,
 Mœcha procax blando crimine suadet agi.
 Hic hilares vbi spectro choros , hilaremque Lyæum :
 Hei mihi ! prædo sacrum præcidit ense caput.
 Idque verecundo circumfert lictor in auro :
 Erubuit terrum lanx violanda scelus.
 Attonitę fugiunt emoto cardine postes ,
 Vt sensere nefas exitiale tori.
 Cui non vltro fluunt trepida de fronte corollæ ?
 Quęque manu stabant pocula sponte cadunt ?
 Qui modo purpureus , mœstus nunc pallet Iacchus ,
 Præque metu cyathis effugit omne merum.
 Istud an æthra nefas , tellus coniurat & æther ?
 Alter enim ficcat , altera fundit aquas.
 Obduratque gelu , queis ludat adultera , fluxus ,
 Quodque solum credis , fluxus id humor erat.
 Vtque choris est fulta , chorum lupa versat in amne ,
 Orgiaque hic alijs ludit agenda modis :
 Mors sed in amne natat , fontemque liquentibus orco ,
 Quas bene Ioannes fuderat , haurit aquis.
 At bene si spectes , iustæ Themis arbitra pœnæ ,
 Dum realena luit , non fuit vltia nefas.
 Ipsa magis sed iniquã nouum scelus vltio peccat .
 Quæ benè det flammis , corpora donat aquis.
 Si quoque iam peccat vindex , quæ plectat inultum
 Naufraga pœna scelus , culpa quid ipsa facit ?
 At vbi plectit aquis , vindicta quod expiet igni
 Crimen , vtroque luit mœchus vterque scelus .